

הבית ושרף מאהבה

אני לא הרשיתי כעת אני מצטערת. הגיעו לו מכות, ואם הוא ימשיך להטריד אותי הוא עוד יחטוף אותי.
ביום הדליקה שלחתי את בתי הקטנה מחוץ לבית. איזה מזל. הוא עוד היה שורף אותה. אני לא יודעת מה לעשות. מאז שהשתחרר הוא מטריד אותי בטלפון בלי הרף. אני פוחדת לענות לטלפון, או להיות לבד בבית. בתקופה שעובתי אותו הוא גרם לי בכל יום נזק אחר. צבע את הי חלון הקידומי של המכונית. עשה לי תקרים בגלגלים. מה יהיה הסוף? הוא לא יתן לי לחיות בשקט?

מאחר מכדי להשתקם

רעדותה בבית המישפט סיפרה עליה בנטוב, כי כאשר חזרה ביום הדליקה לביתה ובהלה, כי כל השכנים היו בחוץ והבית היה מוקף כבאים. לדבריה, שלושה חדרים בבית היו שרופים לגמרי, הפסנתר היה הרוס, ושתי מערכות הסטריאו מרוסקות לרסיסים. היא טענה, כי גרמו לה נזקים בסך 200,000 אלף לירות וכי קיבלה מהביטוח סך של 66 אלף לירות בלבד. כיוון שהדירה היתה מבוטחת מתחת לשווייה.

לדבריה נאלצה לבנות את הבית. ממש מחדש. קירות חדשים ותיקרות. היא טענה כי שני ענקים מוזבז, שרשרת, צמיד-זהב, שעון-זהב, טבעת-יהלום ועוד שלושה ענ

(המשך ממעמד 41)
השינה, פתחתי את הארון שלה וראיתי את כל הבגדים ושקנתי לה תלויים בו. הצתתי גפרור ושרפתי את כל הבגדים. הארון עלה בלהבות תוך שניות. יצאתי מהבית וחזרתי לתל-אביב.
איש לא ראה אותי נכנס או יוצא. ישנתי בלילה בשדרות בן-גוריון, וכשהתעוררתי לא זכרתי מה עשיתי אתמול. בכיסי היו 20 לירות בלבד. התחלתי ללכת מבלי לדעת לאן. ליד השגרירות הבריטית בעצמתי עלי ידי נידת.

נחקרתי, ונלקחתי לביתה של עליזה. הבית עצמו לא נשרף, אך כל תכולתו נשרף פה והקירות היו מפוייחים. חתמתי על הודי את, ונלקחתי לתחנת-המיטרה בהרצליה. למחרת הובאתי לפני שופט. קונסול ישראל היה באלם, ואמר שיש בידינו כרטיס-טיסה לקנדה עבורי. השופט שלח אותי לשלושה שבועות לסתכלות בבית-החולים לחולי-נפש בבתי-ים. בחוות-הדעת של הרופאים נאמר שאני ישור, ושעברתי חווייה קשה. שוחררתי בערבובת על-ידי עורך-הדין ארי צוק, שמונה על-ידי בית-המישפט אחרי שאמרתי שאין לי כסף לשלם לעורך-דין. חבר שלי מנתניה הפקיד ערבות בסך 5000 לירות. עשרה ימים הייתי חופשי, ואז נאסרתי מחדש.

בבית-המישפט דיברתי אנגלית, וכשגמרתי לדבר התיישבתי. ואז אמר לי השופט מקס קנת: "לפני שאדון אותך, יש לך מה להגיד?" אמרתי: "כבוד השופט, ביצעתי פשע. אבל מוסרתי אני חף-משפט. אהבתי את עליזה בנטוב, נתתי לה את כל חיי".
עד כאן סיפורו של פולדס.

נזק

בכל יום

רוג' פולדס נידון על-ידי בית-המישפט, בהרכב של שלושה שופטים ובראשותו של השופט מקס קנת, ל-36 חודשי מאסר, מהם 18 חודשים על-תנאי-ל"שלוש שנים. הוא נלקח לכלא מעטוהו ובילה שם שנה מתוך השנה וחצי שנשפטו לו.

עליזה בנטוב, ידידתו-לשעבר, הספיקה במשך תקופה זו להתיידיד עם גבר חדש, ולדבריה הוא מתגורר עתה בביתה והיא חיה איתו כאשרתו לכל דבר.
במישררה שבאונג'רסימית תלי אביב גולדה עליזה, אשה רגיזה ל" מראה שכתמים לבנים מכסים את פניה, אך עיניה המחולות צעירות ומרצדות, את פרשת יחסיה עם ג'ורג' פולדס:

אני לא יודעת איך הסתבכתי איתו. אני חושבת שהייתי יותר פסיכיאטר שלו מאשר אשה שלו. אמרתי לו שהוא לא יציב. עובי דה, אחרת לא היה מתגרש אחרי 25 שנות נישואין. אני יודעת שהילדים שלו לא מכירי עם בן, ואני גם יודעת שהוא הונה את מנהל הבנק שלו במונטריאול ושאם יחזור לשם, ייאסר.

הוא שתיין ומדיף תמיד ריח אלוהול, מעולם לא התחייבתי להינשא לו, ואמרתי לו מההתחלה שליחסים בינינו אין עתיד. זה שקר גם שהוא הוציא עלי כספים. אני זו שהוצאתי עליו כל הזמן. החברים שלי לעגו לי שאני מערסנת אותו.

הוא לא קנה לי אף פעם תכשיטים, ומה הוא עושה עניין מהבגדים שקנה לי? אז מה אם הוא קנה לי פעם חולצה? ומה הוא מבלבל את המוח בעניין הגסיעות לאירור? מה? פעם היינו ברומניה ופעם בקפריסין, זה נקרא אירופה. הוא אף פעם לא שילם בשביל הכרטיסים, הוצאתי הכל מכיסי. אז מה אם הוא היה מביא כמה סטייקים בי שבת? הוא היה אוכל אצלי בלי סוף. הוא אף פעם לא היה חלק מהמישפחה. אני יודעת שהוא היה בודד ושמצא חן בעיניו שיש לי בית וגינת וחברים, אבל מעולם לא הבטחתי לו שום דבר.

אני לא מוכנה להתחתן עם אף אחד. יש לי פנסיה שאני רוצה לשמור עליה. גם עם החבר הנכחי שלי אני לא מתחנתת למרות שאמרתי לג'ורג', עלי עצת הי פסיכולוגית שמטפלת בו, שאני נשואה.

הוא אדם לא-שפוי. ביקשתי מבית-המישפט לגרש אותו מהארץ, אך לא נענו לי בקשתי. אני ממש פוחדת ממנו. אז מה אם היינו חברים, אסור כבר לנתק יחסים? הוא עוב את אשתו אחרי 25 שנים, ולי אסור לעזוב אותו אחרי חמש שנים? הוא הפיץ עלי שאני יוצאת עם גנגסטרים גרמנים, בא למקום-העבודה שלי ועשה לי בר שות. הקים פה צעקות והלך למגונגן בדריי שות. שיפטר אותי. הוא ניסה להתאבד פעי מיים, אבל תמיד בנוכחותי, בשביל ההצגה. תכן שלי רצה להכות אותו מכות-ריצח אבל

השבוע בהגרלת הפיס

מיליון בלי שזתפים

סך כל הפרסים 7.212.000 ל"י

פרס ראשון 1.000.000 ל"י

קנה לך כרטיס ובוא לטכס ההגרלה

מופעל הפיס

קבלת מודעות לכל העיתונים במחירי המערכת

פירסום אידיאל

אבן גבירול 110 תל-אביב
(פנת אנטוקולסקי)
טלפון 227117, 227118
חניה חופשית

המחירים עדיין נמוכים! המבחר עשיר, והיעוץ מקצועי

* פלשים לכל סוגי המצלמות במחירים נוחים.
* ביצוע פיתוח והגדלות צבעוניים:

אגפא, אצל אגפא;
קודק, אצל קודק;
צילומי פספורט, בן-רגע!
החנות הוותיקה ביותר בחיפה!
מכירה - קניה - החלפה.

פוטו-ברנד
חיפה, רחוב הח'לון 33

ארוזור
ציפוי זלתות וקירות

פוליגרף
מכונת אמת

בדיקות בשפות: עברית, ערבית, ואנגלית
טלפון: 03-25 34 68

זורלה
הטפטים המעוצבים כיצירת אומנות

היאטרון העירוני באר-שבע

אנדורה

דורון תבורי כאנדור, מפעיל ומעזע ב"אנדורה" של תכני פרש, מחדש שזכה באסור אליה מחדשת. מיכאל אורד - האדר

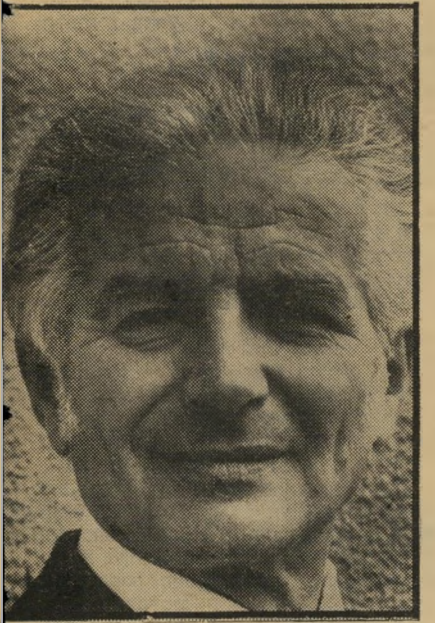
מוצ"ש	28.1.78	באר-שבע
יום א'	29.1.78	באר-שבע
יום א'	5.2.78	ת"א' חיפה
יום ב'	6.2.78	ת"א' חיפה
יום א'	12.2.78	קרית-אטא
יום ב'	13.2.78	מעלות
בכרטיסבא	"היכל התרבות"	
יום ד'	22.2.	יום ה' 23.2
מוצ"ש	25.2.	יום א' 26.2

בקרב הסדרה הטלביזיונית זה עתה הופיע נחדש **ז'אן כריסטוף**

ע"פ ספרו של רומן רולן (חתן פרס נובל)

כרז א': הבקר השחר יתר חמשת הכרזים בקרב להשיג בכל החנויות והשק"ם

הפצה: "גד", צ'לנוב 13, מל. 823701, ת"א.

אפירמישוחרר פולדס
הוא לא קנה תכשיטים

קים קטנים בשווי של 4,000 ו-5,000 אלפים לירות נעלמו מן הבית, וכי גם כסף שהיה בארון נעלם.
לדבריה מצאה בסלון מישפטי שמש ה" שייכים לפולדס.
בעדותה בבית-המישפט סיפרה, כי אומנם, כאשר נסעה עם פולדס לרומניה שילמה את כל ההוצאות, אך לעומת זאת סיפרה, כי בפעם השנייה נסעה לתורכיה, יוון ור יוגוסלוויה, ולא לקפריסין כפי שטענה בי ארזני העולם הזה. היא הוסיפה, כי שילמה רק עבור הכרטיסים, וכי הוסכם בינה לבין פולדס שהוא יישא בכל שאר ההוצאות. בבית-המישפט הודתה עליה בנטוב, כי פולדס נתן לה במתנה טבעת ושעון אך ביקשם בחזרה, ואילו העולם הזה אמרה, כי לא קיבלה ממנו תכשיטים כלשהם.
בסוף דבריה אמרה: "שכרתי עורך-דין כדי שתנאשם גירוש מהארץ. אני פוחדת ממנו, הוא אדם מסוכן. הוא ניסה להצית את ביתי. ג'ורג' פולדס הודה בכל ההאשמות שיוחסו לו, להוציא את גניבת התכשיטים, ובית-המישפט החליט לזכותו מאשמה זו".
פולדס שוחרר מבית-הסוהר ב-27 ביולי 1977. בחודשיים הראשונים, נשם אוויר, לדבריו, כיום הוא עובד במחלקת השליחויות של המלונות ד'פלומוס ומרינה. תוכניתו לחזור לקנדה השתנתה בינתיים, והוא החליט להישאר בישראל ולשקם את חייו. הוא לא סלח לעליזה בנטוב, ולדבריו לא יסלח לה כל חייו. "היא הרסה אותי", הוא אומר, "ואני מסוגר מכדי לשקם את ההריסות".